

رنگها در قرآن

۱. سبز «وَسَبَّحُ سُنْبُلَاتٍ خَضْرًى» (یوسف / ۴۳) وهفت خوشه سبز.
۲. سفید «كُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ» (بقره / ۱۸۷) بخورید و بیاشامید، تا رشته سپید صبح.
۳. سیاه «مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ» (بقره / ۱۸۷) از رشته سیاه (شب) برای شما آشکار گردد.
۴. زرد «إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِحٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ» (بقره / ۶۹) گاوی باشد زرد یکدست که رنگ آن، بینندگان را شاد و مسرور سازد.
۵. سرخ: «وَحَمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا» (فاطر / ۲۷) و سرخ و به رنگهای مختلف.
۶. سیاه متمایل به سبز: «فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَىٰ» (اعلیٰ / ۵) و آن گاه خشک و سیاه متمایل به سبز گرایید.
۷. زرد پررنگ: «فَاقِحٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ» (بقره / ۶۹) زرد زربینی باشد که رنگ آن بینندگان افرح بخش است.
۸. سبز سیاه فام: «مُدْهَامَاتَانِ» (الرحمن / ۶۴) که آن دو درخت در منتهای سبزی و خرمی است.